

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017 și a sentinței Judecătorei Strășeni din 19 aprilie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Gorea Sergiu Xxxxx, născut la xxxxx în or. Xxxxx, domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 14.10.2013-19.04.2016
2. instanța de apel: 16.05.2016-29.11.2016
24.05.2017-12.12.2017
3. instanța de recurs: 01.03.2018 - 04.04.2018

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni din 19 aprilie 2016, Gorea Sergiu Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal, la 7 ani închisoare;
- art. 172 alin. (2) lit. b²) Cod penal, la 8 ani închisoare;
- art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, la 1 an închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, i-a fost stabilit pedeapsă definitivă de 16 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost încasat din contul lui Gorea S. în beneficiul Instituției Medico Sanitare Publice Spitalul Clinic de Psihiatrie, cheltuielile de judecată în sumă de 1.732 lei.

2. Potrivit sentinței, s-a stabilit că Gorea S. având casă proprie situată în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, unde locuia cu soția sa Xxxxx., fiicele vitrege Xxxxx și Xxxxx, din cauza unor acțiuni cu caracter violent comise anterior de către inculpat asupra soției sale și a fiicelor vitrege, prin încheierea și ordonanța Judecătorei Strășeni din 15 aprilie 2013, au fost aplicate măsuri de protecție a victimelor violenței familiei împotriva acțiunilor violente ale agresorului, Gorea S. Prin urmare, inculpatul

ignorând în totalitate restricțiile aplicate de instanța de judecată s-a întors la domiciliul său, unde în scop de răzbunare, a continuat sistematic să aplice violența fizică și psihică asupra membrilor familiei sale. Astfel, ultimul caz având loc la data de 11 mai 2013 în jurul orei 14:00, când inculpatul aflându-se la domiciliul comun, din motiv de răzbunare în prezența membrilor familiei menționați supra, manifestând comportament violent a aplicat soției sale violență fizică, exprimată prin bruscarea acesteia, în urma cărui fapt ultima a căzut jos și s-a lovit cu capul de o bucată de metal, precum și violență psihică care s-a manifestat prin înjosire, ofensă, insultare, amenințări verbale, realizate prin cuvinte necenzurate în adresa fiicelor Xxxxx și Xxxxx.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, faptele inculpatului Gorea S. au fost calificate *de drept* în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal și anume –*violența în familie, adică acțiunile intenționate manifestate fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică și psihică, săvârșită asupra doi membri ai familiei.*

Tot el, la data de 31 martie 2013, în jurul orei 21:00, aflându-se în casa sa din s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, având intenția satisfacerii poftei sexuale în formă perversă, a inițiat o ceartă cu soția sa, Xxxxx., în cadrul căreia i-a cerut ultimei să întrețină un raport sexual, însă primind refuz, a maltratat-o pe ultima cu pumnii peste diferite părți ale corpului, după care profitând de faptul că ultima nu mai putea să opună rezistență, a întreținut cu aceasta un raport sexual forțat în formă perversă, confirmat și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 83 din 30 aprilie 2013.

Tot el, la aceeași dată în aceleași împrejurări, în jurul orei 21:10, în timpul săvârșirii acțiunilor sexuale în formă perversă, având scopul satisfacerii poftei sexuale, profitând de starea de neputință a soției sale, ca urmare a violenței, contrar voinței acesteia a întreținut un raport sexual forțat în formă normală.

Tot el, în noaptea din data de 05 spre 06 aprilie 2013, în jurul orei 00:30, aflându-se la domiciliul său (*adresa menționată supra*), având scopul satisfacerii poftei sexuale, aplicând violența fizică față de Xxxxx., manifestată prin aplicarea loviturilor în regiunea capului, contrar voinței acesteia a întreținut un raport sexual forțat în formă normală.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului, Gorea S., a fost calificată *de drept* în baza art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal și anume –*violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, săvârșit asupra unui membru de familie*, precum și în baza art. 172 alin. (2) lit. b²) Cod penal – *satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșită prin constrângere fizică și psihică a persoanei și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, săvârșit asupra unui membru de familie.*

3. Sentința a fost atacată de către:

3.1. Avocatul, Ciuchitu V., care a depus apel la data de 05 mai 2016, și a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului pentru prima instanță, prin care Gorea S., să fie achitat pe toate capetele de acuzare.

În motivarea apelului a invocat că:

- la baza sentinței de condamnare au fost puse rapoartele medico-legale, care demonstrează că a avut loc raport sexual, dar nu demonstrează că acesta a fost forțat;

- raportul de expertiză medico-legală nr. 802 din 05 iulie 2013, la victimă au fost depistați spermatozoizi cu antigen A, B și H, pe când lui Gorea S. îi sunt caracteristici spermatozoizii cu antigen B, fapt ce demonstrează că partea vătămată a întreținut relații sexuale și cu alte persoane.

- sentința este întemeiată pe presupuneri, contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

3.2 Inculpat, care a depus apel la data de 25 aprilie 2017, și a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat de săvârșirea infracțiunilor imputate.

În motivarea apelului a invocat, că vina în cele incriminate nu o recunoaște, cauza penală fiind înscenată de către partea vătămată din motivul că vrea să divorțeze, iar casa în care locuiește, Xxxxx, îi aparține acestuia cu drept de proprietate.

4. Prin deciziile Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016 și respectiv din 12 decembrie 2017, au fost admise apelurile declarate, inclusiv din oficiu în baza art. 409 Cod de procedură penală, casată sentința și pronunțată în o nouă hotărâre prin care:

Gorea Sergiu Xxxxx, a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, din motiv că fapta nu constituie infracțiune.

Gorea Sergiu Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal, la 5 ani și 5 luni închisoare;

- art. 172 alin. (2) lit. b²) Cod penal, la 6 ani închisoare;

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilit pedeapsă definitivă de 6 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

5. În motivarea soluției adoptate, cea din urmă instanță de apel a menționat, că prin **decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016**, a fost admis parțial, din alte motive, inclusiv din oficiu apelul declarat de către avocatul, Ciuchitu V., s-a casat sentința în partea condamnării inculpatului și s-a pronunțat în această parte o nouă hotărâre potrivit modului pentru prima instanță, prin care inculpatul a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, iar în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 15 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, această instanță de apel a stabilit, că pe parcursul examinării cauzei penale în ordine de apel (*decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016*), a apelului înaintat de către avocatul, Ciuchitu V., (*depus la data de 05 mai 2016*) în numele inculpatului (*în lipsa acestuia*), în instanța de apel a fost pornită procedura de extrădare a ultimului din Federația Rusă (*17 noiembrie 2016*), fapte ce sunt confirmate prin informațiile parvenite la Ministerul Justiției, cu privire la reținerea și extrădarea lui Gorea S. (f.d. 31-35 v. 4).

Prin urmare, cea din urmă instanță de apel (*decizia din 12 decembrie 2017*) a constat, că la data de 30 ianuarie 2017, Gorea S. fost reținut în Federația Rusă pentru ulterioară extrădare în Republica Moldova (f.d. 101 v. 4). În continuare s-a reținut, că lui Gorea S. i s-a înmănat copia sentinței după ce a fost extrădat din Federația Rusă, de faptul că apelul înaintat de către avocatul Ciuchitu V., a fost examinat în absența sa, care la acel moment se afla peste hotarele Republicii Moldova.

Astfel, s-a stabilit că dreptul acuzatului de a se apăra singur implică în mod evident dreptul persoanei de a fi prezentă efectiv în cadrul procesului penal, crearea posibilității de a avea acces la dosar și de a i se comunica piesele acestuia. Respectiv, instanța de apel conducându-se de prevederile legale, a considerat ca depus în termen și s-a expus asupra apelului declarat de către inculpat la data de 25 aprilie 2017 împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni din 19 aprilie 2016, casată parțial prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, pentru a nu limita dreptul inculpatului la apărare nemijlocită, drept protejat de art. 6 CEDO, fiind caracterizat prin componentele sale ce țin de dreptul de a dispune de facilitățile necesare apărării și de dreptul la autoapărare.

În continuare, instanța de apel a reținut, că potrivit deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, s-a casat sentința în partea condamnării inculpatului și s-a pronunțat în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, din motiv că fapta nu constituie infracțiune, iar în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 15 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, în rest dispozițiile sentinței au fost menținut. Prin urmare, decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, nu a fost atacată cu recurs în partea achitării inculpatului învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, devenind definitivă, respectiv instanța de apel la examinarea apelului declarat nu se va pronunța pe acest capăt de acuzare.

Instanța de apel a constatat, că prima instanță corect a stabilit starea de fapt ce corespunde probelor administrate și care just au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, încadrând acțiunile inculpatului în baza art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal și anume –*violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, săvârșit asupra unui membru de familie*, precum și în baza art. 172 alin. (2) lit. b²) Cod penal – *satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșită prin constrângere fizică și psihică a persoanei și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, săvârșit asupra unui membru de familie*.

Astfel, instanța de apel a considerat neîntemeiate motivele invocate de către inculpat referitor la nevinovăția sa în comiterea infracțiunilor imputate, deoarece ansamblul de probe cercetate și administrate la caz dovedesc culpa acestuia la săvârșirea infracțiunilor imputate ultimului și anume: prin declarațiile părții vătămate Xxxxx, declarațiile martorilor Ursu L., Isir V., Treachin T., Stoian R., Calmîș P., Calmîș O., Calmîș T., Calmîș R., Staver N. și declarațiile medicului-legist

Gherman L. Totodată, vina inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate se confirmă și prin materialele cauzei: procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 08 aprilie 2013 (f.d. 10 v. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 83 din 30 aprilie 2013 (f.d. 35 v. 1); procesul-verbal de confruntare din data de 25 aprilie 2013 (f.d. 58-59 v. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 802 din 05 iulie 2013 (f.d. 211-214 v. 1); raporturile de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 425a-2013 și 465a-2013 (f.d. 217-218, 222-224 v. 1); procesul-verbal de examinare a obiectului din 31 iulie 2013 (f.d. 237 v. 1).

În opinia instanței de apel argumentele inculpatului, precum că el nu a săvârșit infracțiunile imputate și prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal și art. 172 alin. (2) lit. b²) Cod penal, sunt nejustificate, deoarece vina în comiterea acestor infracțiuni rezultă din acțiunile inculpatului, confirmate în ședință de judecată prin declarațiile părții vătămate și martorilor audiați, respectiv nu s-a stabilit nici un motiv de a crede că ultimii îl învinovățesc pe nedrept pe inculpat.

În acest context, instanța de apel, la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, s-a condus de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78-79 Cod penal, a ținut cont de principiul legalității, egalității, umanismului, proporționalității, principiul individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, de gravitatea infracțiunilor săvârșite – inculpatul a comis cu intenție infracțiuni grave împotriva unui membru al familiei, de personalitatea inculpatului, care anterior nu a fost condamnat, pentru prima dată se află pe banca acuzaților, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, se caracterizează pozitiv la locul de trai.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul, Mîrzîncu A., în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri și achitarea lui Gorea S. de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal și art. 172 alin. (2) lit. b²) Cod penal, din motiv că în acțiunile lui nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii.

În motivarea recursului invocă argumente similare cu cele invocate de către partea apărării în ordine de apel, subsidiar invocând:

- atât prima instanță, cât și instanța de apel eronat au ajuns la concluzia, că Gorea S. a comis infracțiunile prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal și art. 172 alin. (2) lit. b²) Cod penal, deoarece nu s-au luat în considerație toate circumstanțele cauzei și declarațiile date de partea vătămată, care a declarat că inculpatul dorește să divorțeze. Astfel de împrejurări aduc la concluzia, că declarațiile părții vătămate au avut scop de răzbunare contra inculpatului, deoarece în caz de divorț, aceasta va trebui să părăsească casa, ce aparține cu drept de proprietate lui Gorea S.;

- martorii audiați de către instanțele de judecată, nu au văzut nemijlocit acțiunile criminale ale inculpatului față de victimă, dar au relatat faptele ce au fost povestite de către victimă.

În drept, își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Mîrzîncu A., solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece criticile formulate de recurent nu conțin indicii erorilor de drept și respectiv nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate. Astfel, recursul nominalizat nu conține argumentele ilegalității deciziei instanței de apel, precum și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată, prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Autorul critică decizia contestată, invocând temeiurile de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, semnalând totodată și pct. 6) al aceiași norme penale, ce stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, *în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar, precum și acțiunile inculpatului nu au întrunit elementele infracțiunii.*

În argumentarea temeiului pentru recurs, semnalat și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, autorul recursului a indicat, că instanța de apel în decizia sa la mod general a redat acțiunile inculpatului, deoarece inculpatul pe tot parcursul cauzei penale nu a recunoscut vina, iar probele prezentate de către partea acuzării sunt contradictorii, cum ar fi declarațiile martorilor.

Așadar, Colegiul penal, analizând textul deciziei recurate constată că, instanța de apel în hotărârea sa, a analizat și verificat cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, întemeiat considerând că situația de fapt, împrejurările și încadrarea juridică a infracțiunii comise de către inculpat, au fost corect reținute de către instanța de apel, nefiind încălcate prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția. În asemenea circumstanțe, temeiul de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu este incident în prezenta cauză, iar cu privire la alegațiile recurentului invocate, precum că instanța de apel nu și-a motivat corespunzător soluția de condamnare adoptată în privința inculpatului și nu a dat răspuns întemeiat în condițiile legii asupra motivelor ce au stat la baza casării sentinței, instanța de recurs remarcă considerentele rezultate din jurisprudența constantă a Curții Europene, potrivit căroră motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, ce nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate

aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, arătând în mod concret la împrejurările ce confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, așa cum s-a procedat, în cauza dată. Deci, investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a stabilit situația de fapt și corect a concluzionat, că aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza infracțiunilor imputate inculpatului, fiind săvârșite anume de către inculpatul, Gorea S.

Referitor la alegațiile recurentului, precum că declarațiile martorilor nu confirmă vinovăția inculpatului, instanța de recurs le va aprecia critic, deoarece din declarațiile martorului Calmîș O. reiese, că *"într-o dimineață, data precisă nu o ține minte, la ea a venit Xxxxx. care a rugat-o să-i permită să telefoneze fiicelor, deoarece soțul ei a violat-o și i-a luat telefonul mobil (f.d. 127 v. 3)";* Calmîș T. reiese, că *"s-a întâlnit cu vecina sa, Xxxxx., începând discuția cu ultima, aceasta a început a plânge și i-a povestit, că cu câteva zile în urmă a fost violată de către Gorea S., care a legat-o de pat și i-a stins telefonul (f.d. 130 v. 3)".* Mai mult, instanța de apel analizând declarațiile menționate supra, corect a conchis că vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, se confirmă integral prin probele scrise anexate la materialele cauzei penale, ce coroborează cu declarațiile părții vătămate și a martorilor audiați, cu raportul medico-legal nr. 802 din 05 iulie 2013 (f.d. 211-214 v. 1); procesul-verbal de confruntare din 25 aprilie 2013, efectuat între inculpat și partea vătămată (f.d. 207 v. 1); cu raportul medico-legal nr. 425a-2013 (f.d. 217-218 v. 1) și raportul de expertiză nr. 465a-2013 (f.d. 222-224 v. 1), cât și alte probe verificate în instanța de apel și menționate la **pct. 5.** al prezentei decizii. În asemenea circumstanțe, instanța de recurs precizează, că instanța de apel just a reținut că în acțiunile inculpatului se regăsește atât latura obiectivă cât și cea subiectivă a infracțiunilor imputate, acestea fiind descrise în decizia instanței de apel.

Prin urmare, argumentele invocate de recurent ce semnaleză prezența temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul consideră, că nu sunt întemeiate și suficiente pentru desființarea hotărârii instanței de apel.

În continuare, Colegiul penal va examina recursul prin prisma incidenței temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii. Astfel, din textul recursului rezultă că, în viziunea recurentului probele administrate nu confirmă vina inculpatului în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal și art. 172 alin. (2) lit. b²) Cod penal, astfel instanța de apel l-a condamnat pe baza presupunerilor.

Reieșind din materialele dosarului se constată, că inculpatul a fost învinuit, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal și anume

–violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, săvârșit asupra unui membru de familie, precum și în baza art. 172 alin. (2) lit. b²) Cod penal – satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșită prin constrângere fizică și psihică a persoanei și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, săvârșit asupra unui membru de familie.

În prezenta speță, instanța de recurs consideră că, instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel just ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, Gora S., în săvârșirea infracțiunii imputate.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiuni determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Dat fiind faptul, că în prezenta speță autorul recursului își exprimă dezacordul cu prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii – *latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii* prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal și art. 172 alin. (2) lit. b²) Cod penal, Colegiul va purcede la analiza acestor elemente în prezenta speță în coraport cu circumstanțele constatate și probele administrate.

Astfel, Colegiul reține, că din doctrina penală, latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 171 și 172 Cod penal se caracterizează, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. Făptuitorul este conștient că aplică acțiuni violente cu caracter sexual pentru a-și satisface pofta sexuală sau pentru a leza onoarea victimei.

Opozant alegațiilor invocate de către recurent, precum că nu a fost constatat prin expertiză dacă victima a opus sau nu rezistență, instanța de recurs menționează, că ipoteza unei constrângeri psihice, nu este obligatoriu ca victima să fi opus rezistență până în momentul în care aceasta a fost înfrântă, cerința legii este îndeplinită chiar dacă în contextul împrejurărilor concrete ale săvârșirii faptei victima a încetat să opună rezistență, dându-și seama că aceasta ar fi inutilă, de asemenea victima nu este datorare să încerce rezistența contra forței în orice caz și nici să o continue neavând altă cale, dacă din caracterul sau energia forței deduce că s-ar expune unui rău mai mare.

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunilor imputate, iar acțiunile acestuia sânt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal și art. 172 alin. (2) lit. b²) Cod penal și în cele din urmă temeiul pentru recurs invocat și stipulat la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea.

În virtutea considerentelor expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului, nefiind identificată de instanța de recurs vreunei erori judiciare, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârilor judecătorești

atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către recurent în recursul ordinar deferit spre examinare.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui **Gorea Sergiu Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 02 mai 2018.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie